

ΑΧΕΡΟΝΤΑΣ
ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ
ΣΟΥΛΙ

ΚΑΛΩΣΟΡΙΣΜΑ

Φίλε επισκέπτη

Η φιλόξενη γη του Δήμου Σουλίου σε καλωσορίζει!

Προικισμένη από το Θεό διατήρησε για αιώνες ένα παρθένο σπάνιο φυσικό περιβάλλον καλυμμένη από το πέπλο του Μύθου και της Ιστορίας. Εμπειρία μοναδική γεμάτη χρώματα, ήχους και αρώματα. Γραμμές λιτές με παραδοσιακά χωριά, πόλεις και οικισμούς μικρής κλίμακας.

Ανάμεσα στους ορεινούς όγκους της Παραμυθιάς και του Σουλίου, περιβάλλεται από τον Καλαμά και τους μυθικούς Αχέροντα και Κωκκυτό. Περπάτημα σε πέτρινα σοκάκια, σε καταπράσινα βουνά, σε ιστορικά μο-

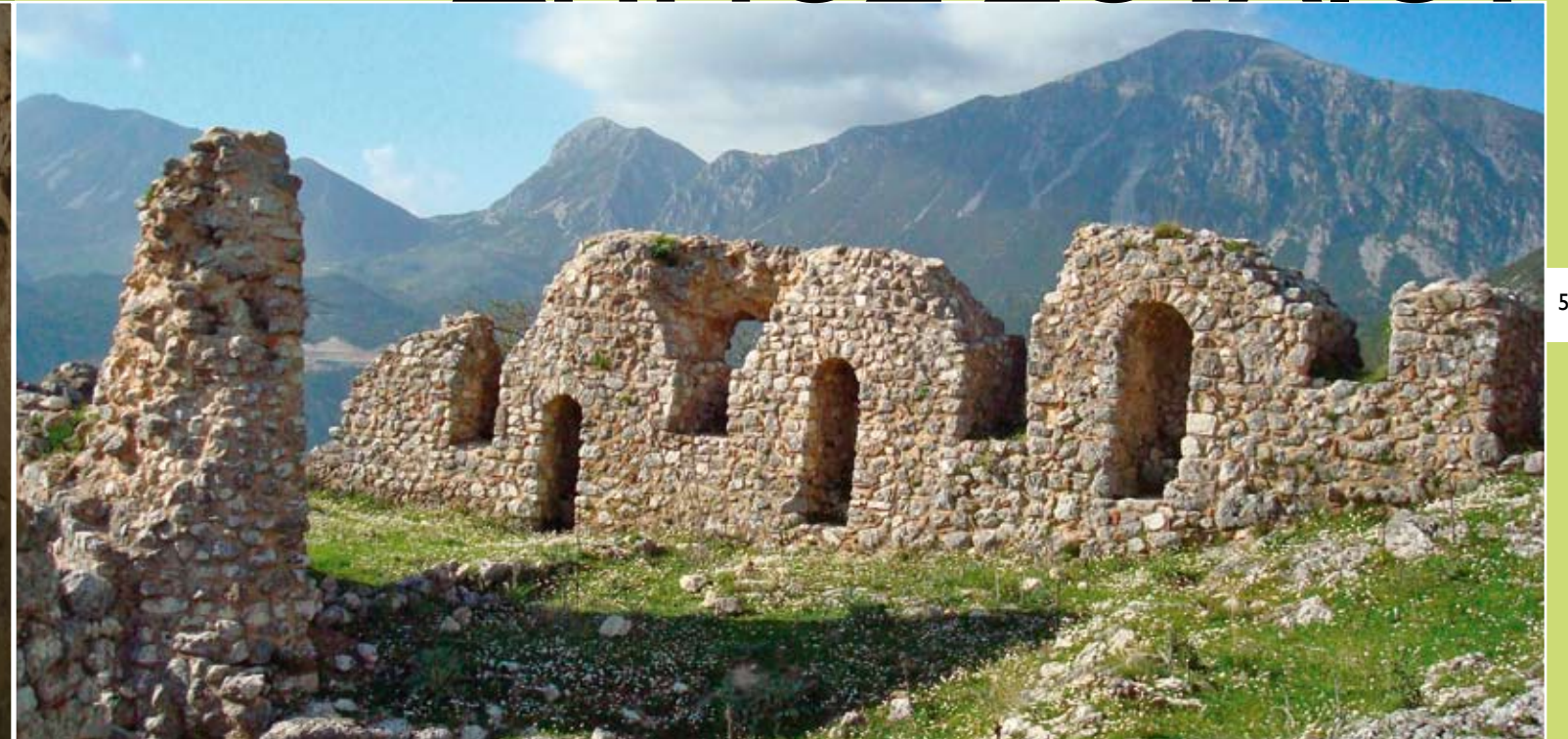
νοπάτια σε συνδυασμό με τον ήχο του ηπειρώτικου κλαρίνου και παραδοσιακών εδεσμάτων στις ταβέρνες της περιοχής.

Η εκπληκτική εναλλαγή βουνών και δασών, λιμνών και ποταμών σε συνδυασμό με τη βαριά ιστορική παρακαταθήκη κάνουν το Δήμο μας επιλογή για όλους όσους ψάχνουν ολοένα την ομορφιά στο ανέθευτο, στο ανεξερεύνητο. Η Γη της παράδοσης και του πολιτισμού σας περιμένει να την εξερευνήσετε και να ζήσετε σ' αυτή μοναδικές στιγμές.

Η Δήμαρχος Σουλίου

Σταυρούλα Μπραϊμη - Μπότση

ΔΗΜΟΣ ΣΟΥΛΙΟΥ

Πληθυσμός: 11.000 κάτοικοι
Έκταση: 316.853 στρέμματα
Δημοτικές Κοινότητες: 1
Τοπικές Κοινότητες: 31

Αποστάσεις από Παραμυθιά:
Ηγουμενίτσα: 32 χλμ.
Σύβοτα: 44 χλμ.
Πάργα: 34 χλμ.
Ιωάννινα: 61 χλμ.

Ανάμεσα στους ποταμούς Αχέροντα, Καλαμά και Κωκυττό, τους αρχαίους οικισμούς της Ελέας και της Φωτικής, τη βυζαντινή Παραμυθιά και το Σούλι, βρίσκεται ο Δήμος Σουλίου. Με τα όρη Σουλίου και Παραμυθιάς να δεσπόζουν πάνω από το μεγαλύτερο τμήμα του, ο Δήμος Σουλίου, είναι κατ' εξοχήν ορεινός.

Διασχίζεται από την Εγνατία Οδό και έτσι η πρόσβαση είναι εύκολη και σύντομη από τα Ιωάννινα και τη Βόρεια Ελλάδα. Βρίσκεται πολύ κοντά στις παραλίες των Συβότων, της Πέρδικας και της Πάργας ενώ οι εναλλακτικές δραστηριότητες στον ποταμό Αχέροντα τον καθιστούν ιδανικό προορισμό για θερινές αλλά και χειμερινές αποδράσεις.

Ο Δήμος Σουλίου ανήκει στο Νομό Θεσπρωτίας της Περιφέρειας Ηπείρου και συστάθηκε το 2011 από τη συνένωση των Δήμων Παραμυθιάς, Αχέροντα και της κοινότητας Σουλίου. Πρωτεύουσα του είναι η μαρτυρική Παραμυθιά ενώ ως ιστορική έδρα έχει ορισθεί η Σαμονίβα, κεφαλοχώρι της Σουλιώτικης Συμπολιτείας.

Διονύσιος ο Φιλόσοφος

Γεννημένος στην Παραμυθιά, ο Μητροπολίτης Λαρίσης Διονύσιος, ο επιλεγόμενος για τη μόρφωσή του Φιλόσοφος (χλευαστικά Σκυλόσοφος), έμεινε γνωστός στην ιστορία περισσότερο ως επαναστάτης, κυρίως για την αποτυχημένη του επανάσταση κατά των Τούρκων το 1611, οι συνέπειες της οποίας ήταν τραγικές για τους υπόδουλους χριστιανούς. Ο ίδιος είχε οδυνηρό τέλος, αφού μετά τη σύλληψή του για παραδειγματισμό γδάρθηκε ζωντανός και το δέρμα του εστάλη ως λάφυρο στην Κωνσταντινούπολη.

Σύμφωνα με αρχαιολογικά ευρήματα πιστοποιείται η συνεχής κατοίκηση της περιοχής από την προϊστορική εποχή. Η ιστορική της πορεία συνδέεται με την πορεία της Φωτικής (1ος π.Χ. αι.), που ίσως ιδρύθηκε από τον Ιούλιο Καίσαρα. Μετά την παρακμή της Φωτικής (10ος μ.Χ. αι.) πιθανολογείται ότι δημιουργήθηκε οικισμός στη θέση της σημερινής Παραμυθιάς. Μετά το

1430 η Παραμυθιά υποτάσσεται στους Οθωμανούς και το 1812 προσαρτάται στο σαντζάκι των Ιωαννίνων για να απελευθερωθεί στις 23 Φλεβάρη του 1913. Μεγάλο κέντρο οικονομικής και εμπορικής δραστηριότητας η Παραμυθιά έπαιξε σημαντικό ρόλο και στον τομέα της εκπαίδευσης. Χαρακτηριστική είναι η ίδρυση του μοναδικού γυμνασίου το 1919 στο οποίο

φοιτούσαν μαθητές από όλη τη Θεσπρωτία, την Πρέβεζα και τα Ιωάννινα. Η πολιτιστική ακμή της Παραμυθιάς ήταν βασικό θεμέλιο στην ανάπτυξη και διατήρηση της πολιτιστικής ταυτότητας όλης της Ηπείρου. Κατά τη διάρκεια της κατοχής οι Γερμανοί εκτελούν 49 προκρίτους της πόλης και έτσι η Παραμυθιά καταγράφεται πλέον ανάμεσα στις μαρτυρικές πόλεις.

ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

Σήμερα η Παραμυθιά είναι μια σύγχρονη κωμόπολη με μοντέρνες υποδομές διατηρώντας παράλληλα αρκετά από τα στοιχεία του παλιού αρχιτεκτονικού της πλούτου.

Ο επισκέπτης μπορεί να περιηγηθεί στα πέτρινα σοκάκια της παλιάς πόλης, να επισκεφτεί τους αρχαιολογικούς χώρους ή να ερευνήσει το τοπικό αρχείο. Να δοκιμάσει ιδιαίτερες γεύσεις στις παραδοσιακές ταβέρνες και να απολαύσει αυθεντικό ηπειρώτικο κλαρίνο. Ειδικά την πρώτη Κυριακή του Οκτώβρη έχει την ευκαιρία να επισκεφτεί την παραδοσιακή αγορά του Λαμπόβου με έμπορους και επισκέπτες από όλη την Ήπειρο, ταξιδεύοντας στην κουλτούρα παλιότερης εποχής.

Έχοντας έντονη πολιτιστική ζωή, η Παραμυθιά έχει εκθεσιακούς χώρους

και σύγχρονο θεατράκι στο οποίο φιλοξενεί παραστάσεις από όλη την Ελλάδα. Είναι τόπος συνάντησης κάθε Σάββατο για όλη σχεδόν τη Θεσπρωτία, με ευκαιρία τη λαϊκή αγορά. Ο μεγάλος πλακόστρωτος εμπορικός δρόμος και ο χώρος της λαϊκής γεμίζει με κόσμο από όλη την περιοχή που έρχονται να ψωνίσουν, να κάνουν βόλτα από το Καρκαμίσι - Γαλατά και να πιουν ένα... ουζάκι με καλό μεζέ στα καφεενδάκια της πόλης.

Νεανικά καφέ, μπαράκια και ζωντανή εμπορική αγορά ολοκληρώνουν το τοπίο της πόλης συνθέτοντας ένα πίνακα σπάνιας ομορφιάς. Στην Παραμυθιά υπάρχει κάτι για κάθε ηλικία, εποχή και επισκέπτη και σας προσκαλούμε να το εξερευνήσετε!

Μύλοι Σουλίου

Η πιο εύκολη πρόσβαση για τους μύλους Σουλίου είναι μέσω της διακλάδωσης του δρόμου που ανεβαίνει για το Σούλι. Πρόκειται για μια πανδαισία της φύσης. Ποσότητες πόσιμου νερού ξεχύνονται

από τα έγκατα της γης, λες και διψάνε για φως. Στο χώρο θα δείτε τον παλιό νερόμυλο και τη νεροτριβή που βρίσκεται ακόμη σε λειτουργία.

ΣΟΥΛΙ

Το ιστορικό Σούλι βρίσκεται στο νοτιοδυτικό άκρο του ομώνυμου νεοσύστατου δήμου, 600 μ. πάνω από την κοίτη του ποταμού Αχέροντα και απέχει 36 χλμ. από την έδρα του δήμου, την Παραμυθιά.

Γύρω στο 1550 Χριστιανοί θέλοντας να αποφύγουν την καταπίεση και τον εξισλαμισμό των Τούρκων ανέβηκαν στα Κασσιώπια όρη και ίδρυσαν το χωριό Σούλι. Με το πέρασμα των χρόνων και την αύξηση του πληθυσμού τα χωριά έγιναν έντεκα, με πληθυσμό γύρω στους 5.000 κατοίκους, και αποτέλεσαν τη λεγόμενη Σουλιώτικη Συμπολιτεία.

Πολλές και αποτυχημένες οι προσπάθειες της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας να υποδουλώσει τους Σουλιώτες με συνεχείς και διαδοχικούς πολέμους (1570-1803). Οι Σουλιώτες αντιστάθηκαν σθεναρά στον Αλή Πασά ο οποίος στο τέλος τους κυρίευσε και τους ανάγκασε να ξεριζωθούν από τον τόπο τους (16 Δεκέμβρη 1803) έως το 1820 που επέστρεψαν. Το 1956 το Σούλι

ανακηρύχθηκε διατηρητέος οικισμός. Πλέον λιγστοί είναι οι κάτοικοι που έχουν απομείνει για να θυμίζουν κάτι από το ένδοξο παρελθόν.

Το εξαιρετικής άγριας ομορφιάς τοπίο κουβαλάει μια αξιοζήλευτη ιστορία και ένα ένδοξο παρελθόν που εκφράζει την ελεύθερη ψυχή κάθε ανθρώπου. Το κάστρο της Κιάφας που δεσπόζει, το Κούγκι χώρος θυσίας των Σουλιωτών και του καλόγερου Σαμουήλ. Τα πηγάδια που χρησιμοποιούσαν για ύδρευση οι Σουλιώτικες φάρες, τα σπίατα των καπεταναίων και αρκετά χαλάσματα στέκουν σήμερα για να θυμίζουν τους Σουλιώτες που έγιναν θρύλοι για την τόλμη και το ήθος τους.

Αχέρων Καλαμάς Κωκυτός

Αχέρων

Το ποτάμι του μύθου και της ιστορίας ο Αχέρωντας είναι μοναδικής αξίας οικοσύστημα προστατευόμενο από το δίκτυο Φύση 2000. Ξεκινώντας από τη Γλυκή μπορούμε να πορευτούμε στο ποτάμι των θρύλων, στο φαράγγι και τις πηγές, σε μια πορεία με υπέροχη εναλλαγή τοπίων στη σκιά των πλατανιών. Δεν είναι τυχαίο ότι ο μύθος θέλει στη ροή του ποταμού να σμίγουν για πάντα θεοί και θνητοί. Στα στενά περάσματα οι αρχαίοι Έλληνες είδαν τις πύλες του Άδη και τη δίοδο για το βασίλειο των Νεκρών.

Καλαμάς

Καλαμάς ή Θύαμις, ο ποταμός ο οποίος στις όχθες του φιλοξενεί πληθώρα Βυζαντινών μνημείων και ταυτόχρονα σημαντικός υδροβιότοπος. Θύαμις είναι το αρχαίο όνομά του (θύω=κινούμαι άγρια). Στα 115 κλμ. της κοίτης του, δημιουργεί φαράγγια απίστευτης φυσικής ομορφιάς, φύλακες των οποίων στέκουν οι ακροπόλεις της Ραβανής και της Βυζαντινής Οσδίνας. Στο Δέλτα που σχηματίζει στις εκβολές του, φωλιάζουν σπάνια είδη πουλιών κατατάσσοντας τον Καλαμά μεταξύ των προστατευόμενων περιοχών.

Κωκυτός

Ο ποταμός των δακρύων. Είναι το ποτάμι της Παραμυθιάς, ο Σελλήεντας των αρχαίων και ενώνεται με τον Αχέροντα που εκβάλλει στην Αχερουσία λίμνη. Κατά τη μυθολογία ο Κωκυτός, ο Αχέρων και ο Πυριφλεγέθων περιστοιχίζουν τον Άδη. Οι αρχαίοι πίστευαν πως δημιουργήθηκε από τους θρήνους και τα δάκρυα των συγγενών των νεκρών που επισκέπτονταν το Νεκρομαντείο. Λέγεται και Μαυροπόταμος.

Αρχαιολογικοί Χώροι

Ελέα

Ο αρχαίος οικισμός της Ελέας βρίσκεται στα ΒΑ του χωριού Χρυσουγή, σε φυσικό πλάτωμα, και έχει έκταση περίπου 105 στρέμματα. Ιδρύθηκε λίγο πριν από τα μέσα του 4^{ου} π.Χ. αιώνα. Ισχυρά πολυγωνικά τείχη περιβάλλουν τον οικισμό από τα βόρεια και ανατολικά. Διετέλεσε έδρα του Κοινού των Θεσπρωτών από την ίδρυσή της μέχρι και το 335 περίπου π.Χ. και ήταν η πρώτη πρωτεύουσα της αρχαίας Θεσπρωτίας. Στο χώρο έχουν αποκαλυφθεί ναός, κατοικίες, δημόσια κτίρια, στοές και αξιόλογα ευρήματα. Καταστράφηκε από τους Ρωμαίους το 167 π.Χ.

Ταφικό Ηρώο στη θέση Μάρμαρα Ζερβοχωρίου

Χρονολογείται στον 3^ο π.Χ. αιώνα. Πρόκειται για τετράγωνο οικοδόμημα κατασκευασμένο με μεγάλους γωνιόλιθους. Στο εσωτερικό του οικοδομήματος υπάρχει μεγάλος κιβωτιόσχημος τάφος, που βρέθηκε συλημένος.

Το Κάστρο της Παραμυθιάς

Είναι χτισμένο ανατολικά της πόλης σε υψόμετρο 600 μ. Ταυτίζεται με το φρούριο του Αγ. Δονάτου το οποίο ανακατασκεύασε τον 6ο αι. ο αυτοκράτορας Ιουστινιανός. Η πρόσβαση γίνεται μέσω αυχένα που σχηματίζει το βουνό. Η ανάβαση στο κάστρο αξίζει τόσο για την εικόνα του μνημείου, όσο και για την υπέροχη πανοραμική θέα που προσφέρει στον επισκέπτη.

Η Κούλια

Οχυρωματική πυργόμορφη κατοικία που βρίσκεται στα ΒΔ της πόλης. Χρονολογείται στο Β΄ μισό του 18^{ου} – αρχές 19^{ου} αιώνα. Έχει πέντε ορόφους και στεγάζεται με θόλο που καλύπτεται με στέγη. Λόγω του αμυντικού χαρακτήρα του μνημείου, στο ισόγειο και στον πρώτο όροφο έχει τυφεκιοθυρίδες.

Ναός Παναγίας Γλυκής

Ερειπωμένος σήμερα ο Ναός της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, βρίσκεται στο χωριό Γλυκή Θεσπρωτίας. Κτίστηκε ως τρίκλιτη βασιλική κατά την μεσοβυζαντινή εποχή. Στη θέση αυτή βρισκονταν κάποιος παλαιοχριστιανικός Ναός από τον οποίο προέρχονται αρκετά αρχιτεκτονικά μέλη. Ο Ναός αυτός ταυτίζεται, κατά μία άποψη, με αυτόν που έκτισε ο Άγιος Δονάτος επίσκοπος Ευροίας, στην εποχή του Μεγάλου Θεοδοσίου. Κατά τον 18ο αιώνα ο Ναός ενισχύθηκε με αντηρίδες και διακοσμήθηκε εκ νέου. Σήμερα ελάχιστες τοιχογραφίες σώζονται, ενώ στον χώρο του Ιερού, κτίστηκε μεταγενέστερα ένας μικρός Ναός, ερειπωμένος κι αυτός ήδη. Σε ανασκαφές που έγιναν παλαιότερα βρέθηκαν αρκετοί τάφοι, παλαιοχριστιανικά κιονόκρανα, μεσοβυζαντινά ανάγλυφα και νομίσματα διαφόρων εποχών, που φυλάσσονται κυρίως στο Βυζαντινό Μουσείο Ιωαννίνων.

Το Λουτρό

Κοντά στο ναό της Κοιμήσεως βρίσκεται λουτρική εγκατάσταση, με δύο κύριους χώρους, τρεις βοηθητικούς και δύο δεξαμενές. Ορισμένοι μελετητές χρονολογούν το μνημείο στη μεσοβυζαντινή περίοδο (10^{ος} - 12^{ος} αι). Νεότερες έρευνες κάνουν πιθανή τη χρονολόγησή του το 15^ο αιώνα.

Αρχαιολογικοί Χώροι

Μνημεία της Φωτικής

Τέσσερα περίπου χλμ. ΒΔ της Παραμυθιάς βρίσκεται η ρωμαϊκή και παλαιοχριστιανική πόλη της Φωτικής με σημαντικά μνημεία στην περιοχή όπως: ο Ναός της Αγ. Παρασκευής ΒΔ της Φωτικής, ο Ναός της Παναγίας της Λαμποβήθρας που βρίσκεται περίπου στο κέντρο του χώρου και ο Ναός της Αγ. Φωτεινής στη θέση Βαλασαμάρι. Την εποχή του Ιουστινιανού η πόλη ανακαινίσθηκε και οχυρώθηκε, ενώ από τα μέχρι σήμερα γνωστά στοιχεία από τις ανασκαφές φαίνεται ότι επέζησε μέχρι τουλάχιστον τη μεσοβυζαντινή περίοδο. Ευρήματα προερχόμενα από την περιοχή της Φωτικής φυλάσσονται σε αίθουσα του Φιλοπροόδου Ομίλου Παραμυθιάς, ενώ μερικά από τα αρχιτεκτονικά γλυπτά εκτίθενται στο Βυζαντινό Μουσείο Ιωαννίνων.

Το κάστρο της Κιάφας

Το κάστρο της Κιάφας, απόκρημνο όπως και τα βουνά γύρω του, υπήρξε προπύργιο της αντίστασης των Σουλιωτών εναντίον των σουλτανικών στρατευμάτων (1820 - 1822). Κατασκευάστηκε από τον Αλή Πασά μετά τον ξεριζωμό των Σουλιωτών από τα βουνά τους το 1803 και σκοπός του ήταν να φύλαξε την ανατολική είσοδο του Σουλίου, ακριβώς για να μη ξαναγυρίσουν οι Σουλιώτες. 17 χρόνια αργότερα όμως οι Σουλιώτες ξαναγύρισαν.

Είναι ένα δωρικής αρχιτεκτονικής φρούριο με οχυρωματικά στοιχεία που θυμίζει κάστρο του 17^{ου} αιώνα. Σύμφωνα με την παράδοση στη θέση του προυπήρχε ένα ενετικό κάστρο.

Τα πηγάδια

Τα Πηγάδια βρίσκονται στο κέντρο της περιοχής του Σουλίου. Υπήρξαν σημαντικά για τους εκεί οικισμούς καθώς ήταν το μέσο ίδρευσης τους αφού η περιοχή είναι άνυδρη.

Σύμφωνα με μαρτυρίες υπήρχαν πριν το 1772 και κάθε σπίτι είχε το δικό του.

Οι Σουλιώτες προσπάθησαν να τα κρατήσουν με κάθε θυσία κατά τη διάρκεια των πολεμικών επιχειρήσεων και είναι αυτά που τους κράτησαν ζωντανούς.

Κατά τη διάρκεια εκθροπραξιών το 1792 τα πηγάδια αχρηστεύθηκαν από τους ίδιους τους Σουλιώτες, οι οποίοι έριχναν στις στέρνες ασβέστη και βρωμιές, ώστε να μην μπορούν να χρησιμοποιηθούν από τον εχθρό.

ΜΟΥΣΕΙΑ

Λαογραφικό μουσείο Πολυδρόσου

Το Μουσείο του Φιλοπροόδου Συλλόγου Πολυδροσιτών ιδρύθηκε το 1971 και είναι το παλαιότερο Μουσείο της Θεσπρωτίας. Η συλλογή του περιλαμβάνει 1300 αντικείμενα που τεκμηριώνουν την παραδοσιακή ζωή και οικονομία του χωριού. Η έκθεση αναπτύσσεται σε επτά συνεχόμενους χώρους εμβαδού 120 τ.μ. και εκτός από προθήκες και επιφάνειες με εκθέματα ή εποπτικό υλικό διαθέτει πλέον και εξοπλισμό ψηφιακής τεχνολογίας. Οι επτά θεματικές ενότητες είναι: ιστορία της περιοχής, κατοικία - οικοσκευή, ενδυματολογία, κτηνοτροφία - γεωργία, μαγαζί - κυνήγι, ξενιτιά, Βλαχωρίτες και γράμματα με τρεις υποενότητες: γλώσσες και γραφή στη Θεσπρωτία, το δημοτικό σχολείο και Αναστ. Αναγνωστόπουλος, ο πρώτος επιστήμονας του χωριού. Η τρίτη υποενότητα είναι προς συμπλήρωση ώστε να καλύψει όλη την εκπαίδευση και πνευματική και καλλιτεχνική παραγωγή των Πολυδροσιτών. Το μουσείο είναι επισκέψιμο μετά από προσunenνόηση στο τηλέφωνο 26660 24374, κυρίως τους καλοκαιρινούς μήνες. Για τα σχολεία και τους Πολυδροσίτες είναι επισκέψιμο όλο το χρόνο.

Λαογραφικό μουσείο Νεοχωρίου

Μετά από 12 χρόνια επίμονης και επίπονης προσπάθειας, το Λαογραφικό Μουσείο Νεοχωρίου είναι λειτουργικό και επισκέψιμο. Ιδρύθηκε τον Ιούνιο του 1998 και στεγάζεται στο παλιό πέτρινο κτίριο του Δημοτικού Σχολείου το οποίο έχει πλήρως ανακαινιστεί και διαμορφωθεί κατάλληλα. Η πλούσια συλλογή εκθεμάτων ξεκίνησε δειλά δειλά να συγκεντρώνεται με πρωτοβουλία του Νεοχωρίτη Γιάννη Χαρ. Κώτση και σήμερα ξεπερνά τα 350 είδη. Τα εκθέματα αυτά ταξινομημένα

και τοποθετημένα στις προθήκες τους, καταμαρτυρούν στον κάθε επισκέπτη την ιστορία, την τέχνη, την παράδοση, τις ασχολίες, τις συνήθειες, τα ήθη και τα έθιμα του τόπου μας και των γύρω περιοχών, του Θεσπρωτικού χώρου γενικά.

Είναι εκθέματα χρηστικά της τότε νοικοκυράς, του γεωργού, του κτηνοτρόφου, του μαραγκού, του μάστορα, του τσαγκάρη, του γανωτή του ράφτη, του μαγαζιού, του κουρέα, της υφάντριας, του βαρελά του οινοποιού του ελαιοτριβέα και άλλων επαγγελματιών. Τοπικές ενδυμασίες, στρατιωτικό υλικό, χαρτονομίσματα και κέρματα από την εποχή του οβολού έως και σήμερα.

Προσunenνόηση στα τηλέφωνα:

Χριστιανικά Μνημεία

Ι. Μητροπολιτικός Ναός Αγίου Δονάτου

Είναι κτίσμα του 20ου αιώνα και συνεπώς δεν χαρακτηρίζεται ως μνημείο από άποψη αρχαιολογική, ωστόσο αποτελεί κύριο σημείο αναφοράς θρησκευτικού ενδιαφέροντος στην ευρύτερη περιοχή της Θεσπρωτίας, λόγω του ομωνύμου τοπικού Αγίου ιεράρχου. Δεσπόζει μεγαλοπρεπώς στο κέντρο της Παραμυθιάς. Εδώ - από το έτος 2000, που μετακομίστηκε από τη Βενετία - φυλάσσεται τμήμα του Ιερού Λειψάνου του Αγίου Δονάτου, πολιούχου της Μητροπόλεως Παραμυθιάς. Εορτάζει στη μνήμη του Αγίου, στις 30 Απριλίου και στις 29 Σεπτεμβρίου, στην ανάμνηση της ανακομιδής του ιερού του λειψάνου.

Ιερά Μονή Παναγίας Παραμυθίας

Από τη Μονή της Παναγίας Παραμυθίας, πήρε πιθανώς το όνομά της η πόλη της Παραμυθιάς. Κτίστηκε στο Β' μισό του 13^{ου} αιώνα, νοτιοδυτικά της πόλεως και το Καθολικό της ανήκει στον τύπο του δίστηλου σταυροειδούς εγγεγραμμένου με νάρθηκα που δεν χωρίζεται με τοίχο και αντί τρούλου στη διασταύρωση των κεραιών υψώνεται τρουλοκαμάρα. Δεν διασώθηκαν πολλές πληροφορίες σχετικά με την ιστορική πορεία της Μονής. Κατά την παράδοση, στο Καθολικό της Μονής διαφυλάχθηκαν για λίγο διάστημα, τα λείψανα του Αγίου Σπυρίδωνος και της Αγίας Θεοδώρας της Αυγούστης, κατά τη διαδρομή τους από την Κωνσταντινούπολη στην Κέρκυρα. Εκεί επίσης ετάφη το λείψανο του Αγίου Νεομάρτυρος Αναστασίου του εκ Παραμυθίας. Από τα σωζόμενα κειμήλια, το πιο αξιόλογο είναι ο χρυσοκέντητος Επιτάφιος του 1587, έργο του Μοναχού Αρσενίου.

Ιερά Μονή Παγανιών

Κοντά στο χωριό Καλλιθέα, σε πανοραμική τοποθεσία, βρίσκεται κτισμένη από το 1652 η Μονή Παγανιών, αφιερωμένη στην Κοίμηση της Θεοτόκου. Πιθανώς η ονομασία της προέρχεται από τη διαδικασία του οργανωμένου κυνηγιού (παγάνα-παγανιά). Ιδρυτής αναφέρεται ο ιερομόναχος Ιωακείμ. Υπήρξε πλούσια Μονή με σημαντική δράση και προσφορά. Σήμερα διατηρείται σε καλή κατάσταση το μονόχωρο Καθολικό της, αγιογραφημένο την εποχή της ιδρύσεως, ενώ το υπόλοιπο κτιριακό συγκρότημα είναι πρόσφατα ανακαινισμένο. Η πρόσβαση γίνεται από την εθνική οδό Ιωαννίνων-Ηγουμενίτσας μέσω ασφαλτοστρωμένης παράκαμψης 3 χλμ. περίπου.

Ιερά Μονή Βέλλιανης

Είναι αφιερωμένη στον Άγιο Ιωάννη τον Πρόδρομο, κτισμένη στην αγκαλιά του όρους Γκορίλα, επάνω από το χωριό Βέλλιανη (σήμερα Χρυσαιγή) Παραμυθιάς. Άγνωστη εν πολλοίς η ιστορία της, πιθανώς ιδρύθηκε το έτος 1630 σύμφωνα με σωζόμενη επιγραφή. Το Καθολικό ανακαινίσθηκε λίγο πριν το 1866 από τον ιερομόναχο Λεόντιο. Το 1854 λεηλατήθηκε από τους Τούρκους και πυρπολήθηκε, ενώ η περιουσία της διασκορπίστηκε. Σήμερα διατηρείται σε μέτρια κατάσταση μόνο το Καθολικό καθώς και ερειπωμένα κτίρια. Στον ενοριακό Ναό της παρακείμενης Χρυσαιγής, σώζεται η ασημένια λειψανοθήκη της Μονής. Επάνω από τη Μονή, σε πολύ απόκρημνη τοποθεσία, βρίσκεται το Σπήλαιο του Αγίου Αρσενίου, που τιμάται ιδιαίτερα από τους περιοίκους, κυρίως κατά την ημέρα της εορτής του Αγίου στις 8 Μαΐου. Πιθανόν, πίσω από το όνομα αυτό υποκρύπτεται ο Όσιος Αρσένιος ο εξ Ιωαννίνων, που εκοιμήθη στη νήσο Πάρο.

Ναός Οσδίνας

Στον σημαντικό μεσαιωνικό οικισμό της Οσδίνας, κοντά στο χωριό Πέντα Εισαλησιές, ανάμεσα στα ερειπωμένα σήμερα οικήματα, βρίσκεται ιστορικοί Ναοί, σωζόμενοι μέχρι σήμερα. Οι σημαντικότεροι είναι: Ο Ναός της Παναγίας, που κτίστηκε το 1609, από τον Ιωάννη Πετρούμαρά, στον τύπο του μονόχωρου καμαροσκέπαστου με χαγιάτι στη νότια πλευρά. Αργότερα μεταστράφηκε σε σταυροπέστεγο, ενώ ο Νάρθηκας είναι μεταγενέστερη προσθήκη. Οι τοιχογραφίες, αρκετά φθαρμένες χρονολογούνται στα μέσα του 17ου αιώνα. Ο Ναός των Ταξιαρχών, που κτίστηκε, σύμφωνα με κεραμική επιγραφή, το έτος 1577 επίσης στον τύπο του μονόχωρου καμαροσκέπαστου, στον οποίο αργότερα προστέθηκε ο Νάρθηκας. Οι τοιχογραφίες, χρονολογούνται στα 1620 και παρουσιάζουν αρκετή φθορά. Ο αγιογράφος υιοθετεί τα κρητικά πρότυπα ζωγραφικής, όμως αποδίδει αρκετά σχηματοποιημένες τις μορφές. Η πρόσβαση στον χώρο της Οσδίνας γίνεται από την εθνική οδό Ιωαννίνων-Ηγουμενίτσας, μέσω του χωριού Πλακωτή.

Ασκητήριο του Αγίου Αρσενίου

Στα βουνά της Παραμυθιάς σε μια απόκρημνη τοποθεσία πάνω από το χωριό Βέλλιανη βρίσκεται στο Ασκητήριο του Αγίου Αρσενίου που τιμάται ιδιαίτερα από τους περιοίκους στις 8 Μαΐου.

Χριστιανικά Μνημεία

Σούλι

Στον ιστορικό και ιερό χώρο του Σουλίου, πασίγνωστο από την ιστορία για τους αγώνες των Σουλιωτών για την ελευθερία, βρίσκονται πέραν των άλλων ιστορικών μνημείων τα εξής:

Η Μονή της Αγίας Παρασκευής στο Κούγκι, επάνω από το χωριό Σαμονίβα. Ανακαινισμένη σήμερα, κτίστηκε από τον ηρωικό Μοναχό Σαμουήλ, το 1793 και ανατινάχτηκε από τον ίδιο το 1803, εποχή που συνέβησαν τα τραγικά γεγονότα της παραδόσεως του Σουλίου, κατόπιν συνθήκης.

Ο Ναός του Αγίου Δονάτου, ερειπωμένος σήμερα, ήταν ο μεγαλύτερος σε μέγεθος ναός του Σουλίου. Είχε ήδη ερειπωθεί όταν ο Αλή Πασάς τον μετέτρεψε σε τζαμί το οποίο κατέστρεψαν αργότερα οι Σουλιώτες.

Ο δεύτερος Ναός του Αγίου Δονάτου επάνω στον ομώνυμο λόφο -άγνωστο το έτος της πρώτης κτίσεως- μετατράπηκε σε φρούριο από τους Τούρκους το 1803 και αποκαταστάθηκε μεταγενέστερα από τους Σουλιώτες, ενώ προστέθηκαν ο περίβολος και το κωδωνοστάσιο.

Ιερά Μονή Αγίας Κυριακής Γαρδικίου

Βρίσκεται μέσα στο χωριό Γαρδίκι και σώζεται μόνο το Καθολικό, κτίσμα πιθανώς του 14^{ου} αιώνα. Παλαιότερα χρησιμοποιούνταν ως ενοριακός ναός της κοινότητας μέχρι την κτίση του σημερινού. Είναι μονόχωρος και παρουσιάζει ενδιαφέρον στην πλούσια εξωτερική κεραμική του διακόσμηση. Εορτάζει στις 7 Ιουλίου.

Χάλασμα

Κοντά στην Παραμυθιά, στο δρόμο προς Χρυσαιγή στη θέση «Χάλασμα» ή «Αεροδρόμιο» έχουν αποκαλυφθεί ερείπια βασιλικής του 5^{ου} ή 6^{ου} αιώνα. Είναι τρίκλιτη με αδιαίρετο εγκάρσιο κλίτος το οποίο απολήγει σε ημικυκλικές κόγχες διαμορφώνοντας με αυτόν τον τρόπο το ανατολικό τμήμα του ναού σε τρίκογχο. Ο χωρισμός των κλιτών γίνεται με πεσοστοιχίες ενώ η κόγχη του Ιερού έχει ενσωματωθεί σε νεότερο ναΐσκο. Εορτάζει προς τιμήν της Παναγίας.

Ιερά Μονή Πλακωτής

Βρίσκεται 2 χλμ. νοτιοδυτικά του χωριού Πλακωτή. Ιδρύθηκε κατά τη βυζαντινή εποχή. Το τρούλαιο Καθολικό, σπάνιου αρχιτεκτονικού ρυθμού για την Ήπειρο, διασώζει ελάχιστες τοιχογραφίες 13^{ου}-14^{ου} αιώνα, ενδεικτικές της εποχής της ιδρύσεώς του. Εορτάζει στις 6 Αυγούστου, ημέρα της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος.

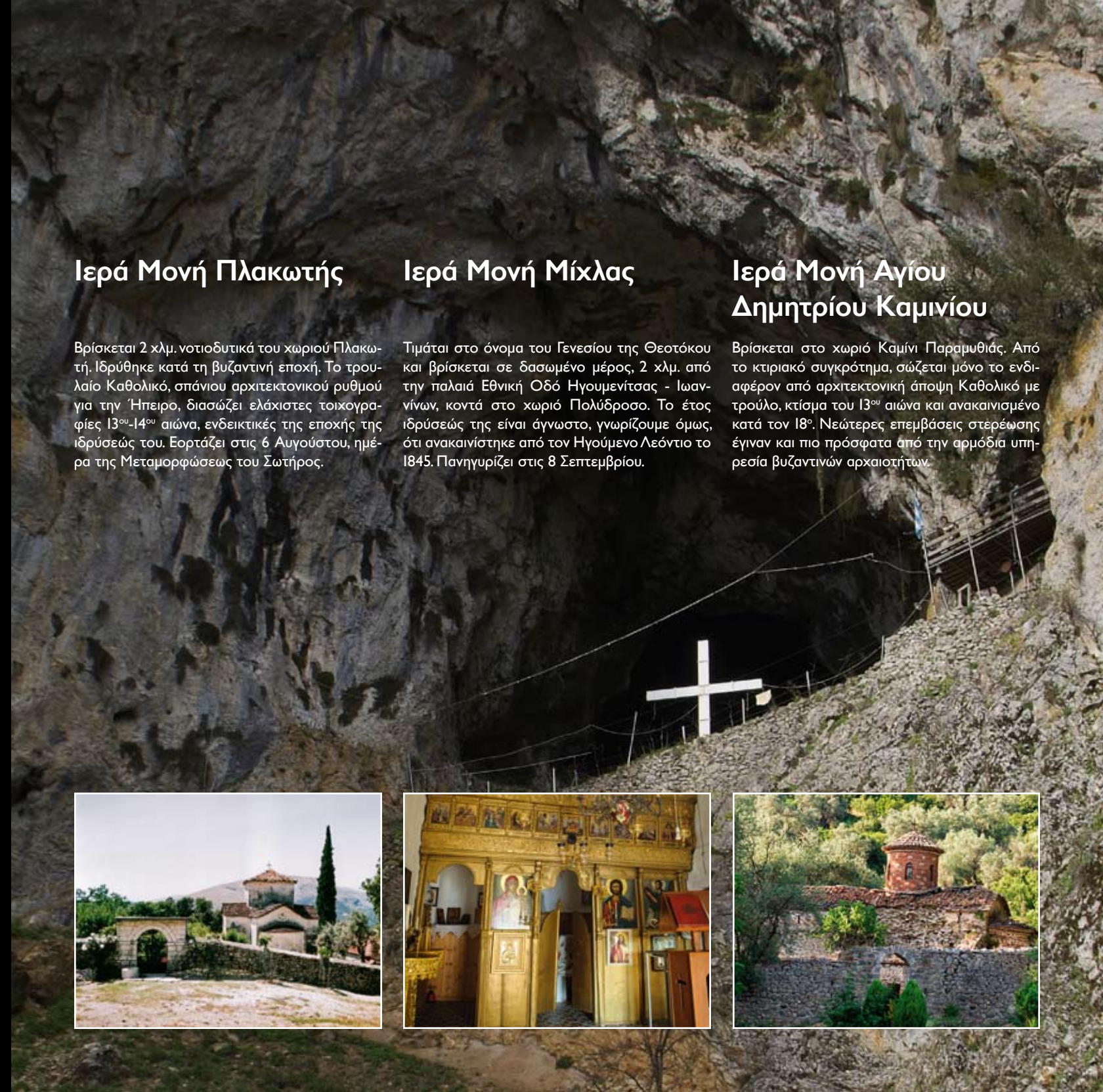
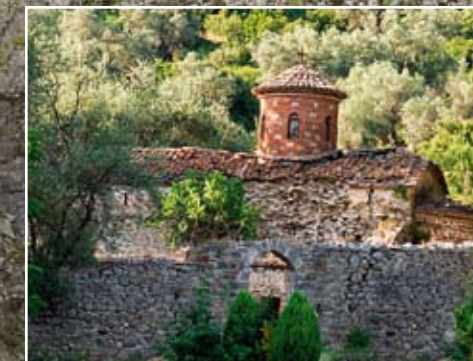
Ιερά Μονή Μίχλας

Τιμάται στο όνομα του Γενεσίου της Θεοτόκου και βρίσκεται σε δασωμένο μέρος, 2 χλμ. από την παλαιά Εθνική Οδό Ηγουμενίτσας - Ιωαννίνων, κοντά στο χωριό Πολύδροσο. Το έτος ιδρύσεώς της είναι άγνωστο, γνωρίζουμε όμως, ότι ανακαινίστηκε από τον Ηγούμενο Λεόντιο το 1845. Πανηγυρίζει στις 8 Σεπτεμβρίου.

Ιερά Μονή Αγίου Δημητρίου Καμινίου

Βρίσκεται στο χωριό Καμίνι Παραμυθιάς. Από το κτιριακό συγκρότημα, σώζεται μόνο το ενδιαφέρον από αρχιτεκτονική άποψη Καθολικό με τρούλο, κτίσμα του 13^{ου} αιώνα και ανακαινισμένο κατά τον 18^ο. Νεώτερες επεμβάσεις στερέωσης έγιναν και πιο πρόσφατα από την αρμόδια υπηρεσία βυζαντινών αρχαιοτήτων.

Επιτάφιος Παραμυθιάς

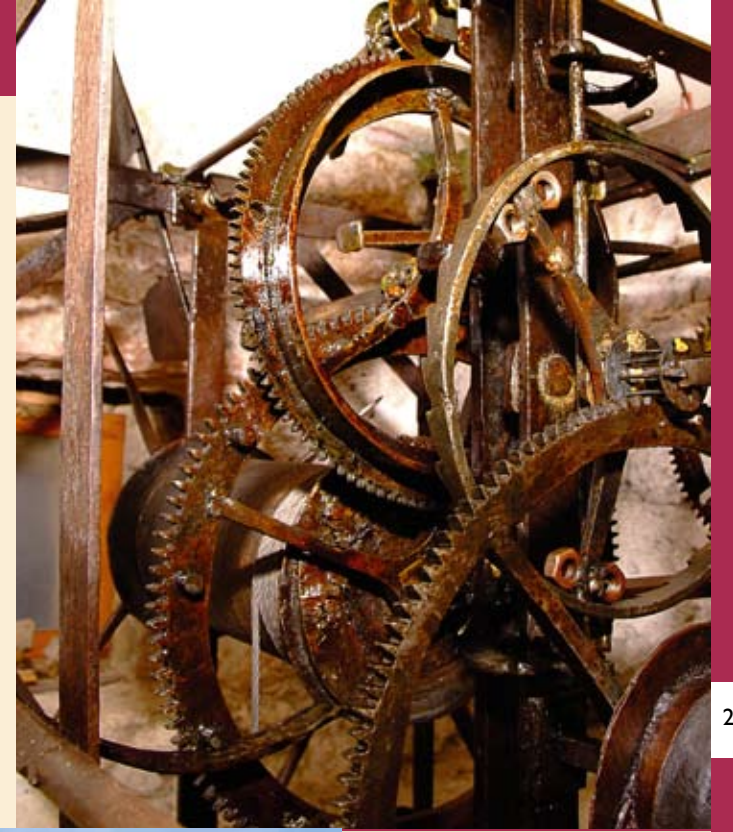
Ο Επιτάφιος της Παραμυθιάς, παρά τις όποιες φθορές του, είναι ένα πολύ αξιόλογο έργο κεντητικής τέχνης, από τα λίγα που σώζονται στη Θεσπρωτία. Είναι άγνωστο πώς έφθασε εδώ. Σύμφωνα με την επιγραφή που διατηρείται στο κέντημα, κατασκευάστηκε το έτος 1587-88 από τον συρμακέση Μετεωρίτη μοναχό Αρσένιο, γνωστό και από άλλα αντίστοιχα χρυσοκεντήματα, που σώζονται σε διάφορες Μονές ανά την Ελλάδα, μετά από παραγγελία του ιερομονάχου Σωφρονίου, επίσης από τα Μετέωρα. Ανήκει στα κειμήλια του Ναού της Παναγίας Παραμυθιάς.

Τοπικό Αρχείο Παραμυθιάς Το ρολοϊ

Ιδρύθηκε το 1977 με το Π.Δ. 960, η ουσιαστική του όμως λειτουργία άρχισε το 1989, για να καλυφθεί το κενό που υπήρχε σε θέματα διαφύλαξης και αξιοποίησης της αρχαικής Πολιτιστικής μας Κληρονομιάς στη Θεσπρωτία. Σήμερα στεγάζεται σε διατηρητέο κτίριο του Δήμου (παλιό Διοικητήριο). Στους χώρους του εκτίθενται έγγραφα και χειρόγραφα (εμπορικά, διοικητικά, εκπαιδευτικά), που μαρτυρούν την πλούσια ιστορική διαδρομή της Παραμυθιάς και της γύρω περιοχής.

Πρόκειται για πυργόμορφο κτίσμα στο εσωτερικό του οποίου φυλάσσεται και λειτουργεί μηχανισμός ρολογιού που κατασκευάστηκε στη Βενετία το 1750 και δωρήθηκε στην πόλη από την οικογένεια Μαρούτση. Η πυργόμορφη κατασκευή είναι κατάλληλη για τη λειτουργία του ρολογιού με βαρούλκα.

Ο κώδικας της Σέλλιανης

Το έτος 1674 μ.Χ., ο ιερέας Ευστράτιος από την Σέλλιανη της Παραμυθιάς έγραψε έναν κώδικα, ο οποίος σώζεται (αφού πέρασε πολλές περιπέτειες) στην Εθνική Βιβλιοθήκη Αθηνών, (αρ. χειρ. 2174). Ο Ευστράτιος, εκτός από καλλιγράφος ήταν και ζωγράφος. Ολόκληρη η σελίδα με τις επτά σκάλες της ζωής του ανθρώπου, του παπα Στράτη από τη Σέλλιανη. «...Ο κώδιξ ούτος είνε περιπούδαςτος δια... την εν τινι των παραφύλλων της αρχής περιεργωτάτην δια κονδυλίου γεγραμμένην συμβολικόν παράστασιν των επτά ηλικιών του ανθρώπου μετά της Ημέρας, της Νυκτός και του Κόσμου...» γράφει ο πρώτος σχολιαστής του Νομοκάνονος Σπ. Λάμπρος (Νέος Ελληνομνήμων τ. 12 (1915) σ. 225.

Σχολείο “Βούλγαρης”

Βρίσκεται ακριβώς στο κέντρο της πόλης, χτίστηκε το 1937 με βασικό υλικό την πέτρα και αποτελεί σημείο αναφοράς για την Παραμυθιά. Η ανέγερση του έγινε από τον Σωτήριο Βούλγαρη (οίκος κοσμημάτων Bulgari) του οποίου η επιχείρηση ήταν εγκατεστημένη στην Παραμυθιά.

ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΙΚΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ

Πορεία στα στενά του Αχέροντα

Το χωριό Γλυκή που είναι χτισμένο στην όχθη του Αχέροντα αποτελεί μια ήρεμη βάση εξόρμησης για τα χωριά του Σουλίου και την περιοχή του Αχέροντα.

Αφήστε το αυτοκίνητο στο δρόμο που ξεκινάει από το χωριό και βγάζει στις πηγές του ποταμού. Βαδίστε μέσα στο πλατανόδασος μέχρι τις πηγές, απ' όπου ξεκύνονται ποσότητες πόσιμου νερού.

Μέχρι εδώ δε χρειάζεται να βρέξετε τα πόδια σας. Από εδώ και πέρα, όμως, θα πρέπει να βαδίσετε μέσα στο νερό, κόντρα στο ρεύμα. Σε μερικά σημεία μάλιστα θα χρειαστεί να κολυμπήσετε. Μπαίνετε στο φαράγγι του, σε ένα απο τα πιο όμορφα τοπία της Ελλάδας. Βαδίστε μέσα στο ποτάμι μέχρι τον παραπόταμο του, “το ρέμα Ντάλα” όπου βρίσκονται η γκρεμισμένη πια πέτρινη γέφυρα. Αν ανεβείτε το ρέμα ως τις πηγές του και τον νερόμυλο θα βρείτε το μονοπάτι για το Σούλι. Μετά...την γκρεμισμένη πια γέφυρα. Αν δεν αντέχετε το νερό-μπορείτε να φτάσετε ως εδώ από την Σκάλα της Τζαβέλαινας, το παλιό μονοπάτι των Σουλιωτών, που σήμερα έχει ξαναφτιαχτεί (βρίσκεται στην απέναντι όχθη του ποταμού στο νομό Πρέβεζας).

Εκεί εκτός από τα σπίτια των καπεταναίων και τα πολλά πηγάδια, επισκεφθείτε τον Αϊ Δονάτο και το Κούγκι. Αν συνεχίσετε μπορείτε να σκαρφαλώσετε στο επιβλητικό φρούριο της Κιάφας. Φαγητό μπορείτε να βρείτε στα καφενεία του Σουλίου. Για τους πιο απαιτητικούς στις ταβέρνες της Γλυκής, στην επιστροφή δίπλα στο ποτάμι, κάτω από τα πλατάνια, θα βρείτε ο,τι τραβάει η ψυχή σας.

Πορεία στα στενά του Καλαμά

Το φαράγγι (ή τα “στενά”) του Καλαμά, για την πλούσια πανίδα και κλωρίδα αλλά και για την ομορφιά του τοπίου αξίζει να επισκεφθεί κανείς. Στην παλιά εθνική οδό Ηγουμενίτσας – Ιωαννίνων στρίψτε αριστερά προς την Πλακωτή και συνεχίστε προς τις Πέντε Εκκλησιές. Πριν μπειτε στο χωριό, ακολουθείτε τον ασφαλτοστρωμένο δρόμο που οδηγεί στην “παλιοχώρα”, όπως λένε οι ντόπιοι τον αρχαίο οικισμό. Συνεχίστε μέχρι τη γέφυρα Μπέλει στον Καλαμά. Πάνω στο βράχο βρίσκεται η ακρόπολη της Οσδίνας με τα αρχαία κάστρα, τις βυζαντινές οχυρώσεις και τις μεταβυζαντινές εκκλησίες... Στο φαράγγι μπειτε από την αριστερή όχθη του ποταμού. Μπροστά σας βρίσκονται τα ερείπια μιας μοναδικής γέφυρας (της Μπολιάνας). Μπορείτε να συνεχίσετε μέχρι τα “Σπυροπηγάδια” τοποθεσία με πολλές πηγές – το “φαραγοπηδημα” αν είστε καλά εκπαιδευμένοι. Αλλιώς μπορείτε να επιστρέψετε στο χωριό και να φάτε στο καφενείο. Η διαδρομή διαρκεί 4 ώρες και είναι αρκετά δύσκολη, χρειάζεται προσοχή.

Διαδρομές στον Γκορίλα

Ο Γκορίλας ή Κουρούλας (από το παλαιοσλαβικό γκορ=βουνό – δάσος) ύψος 1.658μ. είναι από τα μεγαλύτερα θεσπρωτικά βουνά. Σε σύγκριση με τα άλλα βουνά της Ηπείρου είναι ένα χαμηλό βουνό. Ωστόσο, επειδή στο μεγαλύτερο μέρος του είναι απόκρημνο, προσφέρεται και για δύσκολες ορειβατικές δραστηριότητες. Το βουνό είναι γεμάτο μονοπάτια, που χαρακτήθηκαν από τους πεισματάρηδες κατοίκους της περιοχής, στο διάβα των αιώνων. Καλύτερη εποχή για να ανεβείτε στο βουνό είναι το τέλος της άνοιξης. Τότε εκτός από την υπέροχη θέα προς τον κάμπο της Παραμυθιάς θα απολαύσετε και την μυρωδιά του ανθισμένου τσαγιού.

Μονοπάτι - καλντερίμι προς τη Φροσύνη και τα άλλα χωριά του Σουλίου

Γαλατσίδα – Σταυρός – Φροσύνη

Η διαδρομή αυτή στο αρχικό της τμήμα είναι ίδια με αυτή προς το σπήλαιο του Αϊ – Αρσένη, ξεκινώντας από το χωριό Χρυσαιγή. Μέχρι την είσοδο του μονοπατιού (στη θέση Γαλατσίδα) πάνω από την αρχαία Ελαία – την πρώτη πρωτεύουσα της Θεσπρωτίας τον 4ο αιώνα π.Χ., μπορείτε να φτάσετε με αυτοκίνητο. Στη συνέχεια ακολουθείτε το παλιό μονοπάτι προς τα χωριά του Σουλίου. Στην κορυφογραμμή (θέση Σταυρός) ατενίζεται τη Φροσύνη Σουλίου, στην οποία μπορείτε να φτάσετε μετά από πορεία. Στο καφενεδάκι της σεβίβεται τσίπουρο και πρόχειρο φαγητό.

Διαδρομές προς τη σπηλιά του Αγ. Αρσενίου

Για το σπήλαιο του Αϊ – Αρσένη έχετε δυο επιλογές:

1) Να ξεκινήσετε από το χωριό Καρυώτι έξω από την Παραμυθιά.

Η αφετηρία του μονοπατιού είναι στην πλαγιά του βουνού, στο κιάσκι όπου βρίσκεται η εξέδρα εκκίνησης για αλεξίπτωτα βουνού – παραπέντε. (Για να φτάσετε εκεί χρειάζεστε αυτοκίνητο

4x4). Το μονοπάτι στην αρχή είναι δύσκολο γιατί χρειάζεται να περπατήσετε πάνω στις “σάρες”. Όμως, πολύ σύντομα γίνεται ομαλό και σε μια περίπου ώρα οδηγεί χωρίς προβλήματα στο σπήλαιο.

2) Να ξεκινήσετε από το χωριό Χρυσαιγή. Το μονοπάτι αρχίζει από το κιάσκι που βρίσκεται πάνω από τον αρχαιολογικό χώρο της αρ-

χαιάς Ελαίας. Στη συνέχεια ακολουθείτε για λίγο το παλιό μονοπάτι που οδηγούσε στα χωριά του Σουλίου, και έπειτα στρίβετε αριστερά. Μετά από δύσκολη – αλλά όμορφη – διαδρομή διάρκειας 2 ώρες, θα βρεθείτε στη σπηλιά του Αγίου. Επιστρέφοντας στη Χρυσαιγή μέσα στα πλατάνια και τα τρεχούμενα νερά μπορείτε να φάτε στις φημισμένες ταβέρνες της.

ΤΟΠΙΚΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Ο Δήμος Σουλίου φημίζεται για παραδοσιακά προϊόντα που παράγει ή παρασκευάζει με αγοραστικό κοινό από την ευρύτερη περιοχή. Ο επισκέπτης μπορεί να απολαύσει ή να προμηθευτεί λάδι, ελιές, μέλι, κτηνοτροφικά και τυροκομικά προϊόντα αλλά και παραδοσιακό τσίπουρο, χαρακτηριστικό ποτό της περιοχής. Στις αμέτρητες ταβέρνες μπορεί να δοκιμάσει παραδοσιακές χειροποίητες πίτες και εδέσματα όλα φτιαγμένα με αγνά τοπικά υλικά.

Στο Δήμο Σουλίου ο επισκέπτης μπορεί να δοκιμάσει μια ποικιλία από δραστηριότητες εναλλακτικού τουρισμού όπως:

- Trekking (ευρωπαϊκό μονοπάτι μεγάλων διαδρομών)
- River trekking στον Αχέροντα
- Canoeing στα στενά του Αχέροντα καθώς επίσης και
- Rafting, kayak και Canoe-kayak
- Mountain bike στο όρος Κορίλα
- Parapente (πήσεις με αλεξίπτωτο πλαγιάς)
- Παρατήρηση φύσης-Surnival
- Στιγμαπροσανατολισμός - Orienteering
- Εκδρομές με αφητηρία την Παραμυθιά προς όλη την Ήπειρο
- Συμμετοχή σε εκπαιδευτικές εκδρομές

Εκδηλώσεις

Εορτές Σουλίου

Κάθε χρόνο την τελευταία Κυριακή του Μαΐου λαμβάνουν χώρα εκδηλώσεις αφιερωμένες στον αγώνα και τις θυσίες του ιστορικού Σουλίου. Συμμετέχουν χορευτικά συγκροτήματα από όλη την Ελλάδα. Αποκορύφωμα των εκδηλώσεων θεωρείται η αναπαράσταση της ανατίναξης του Σουλίου από τον καλόγερο Σαμουήλ.

Εκδηλώσεις για τη μνήμη των 49 Προκρίτων

Η εκδήλωση γίνεται στο ομώνυμο μνημείο, στις 29 Σεπτεμβρίου, για να τιμηθεί η μνήμη των 49 Παραμυθιωτών που εκτελέστηκαν από τις κατοχικές δυνάμεις με τη συνεργασία των Αλβανών Τσάμηδων.

Εορτές Αγίου Δονάτου

Η μνήμη του πολιούχου της πόλης εορτάζεται στις 30 Απριλίου όπου λαμβάνει χώρα η λιτανεία της εικόνας του Αγίου Δονάτου στους δρόμους της Παραμυθιάς. Η μέρα θεωρείται αργία για το Νομό Θεσπρωτίας.

Λάμποβος (Μεγ. εμποροπανήγυρη)

Την πρώτη Κυριακή του Οκτώβρη κάθε χρόνο και για μια βδομάδα όλη η πόλη ζει και κινείται στο ρυθμό του Λαμπόβου. Πρόκειται για σημαντικό κοινωνικό και οικονομικό γεγονός που έχει τις ρίζες του στα πολύ παλιά χρόνια. Συμμετέχουν πλήθος εκθετών από όλη την Ελλάδα και αποτελεί γεγονός για όλη την Ήπειρο, με επισκέπτες που υπολογίζονται πάνω από 10.000.

Εμποροπανήγυρη Γλυκής

Πρόκειται για θρησκευτική εμποροπανήγυρη που πραγματοποιείται γύρω από τα ερείπια του ναού της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στη Γλυκή, κοντά στον Αχέροντα, πριν τον Δεκαπενταύγουστο.

Λαϊκή Αγορά

Κάθε Σάββατο πραγματοποιείται λαϊκή αγορά στον ομώνυμο χώρο, όπου μπορεί κανείς να βρει φρέσκα ντόπια προϊόντα. Αποτελεί σημείο αναφοράς και συνάντησης. Στο χώρο της λαϊκής αγοράς σώζονται παλιά κτίρια και εργαστήρια.

Αποκριάτικες εκδηλώσεις

Κάθε χρόνο διοργανώνεται καρναβάλι με πλήθος αρμάτων και μασκαρεμένων, προσφέροντας χαρά σε μικρούς και μεγάλους. Μετά την παρέλαση σχεδόν σε κάθε χωριό υπάρχουν φωτιές με άφθονο φαγητό, ποτό και χορό.

Πολιτιστικές εκδηλώσεις - Πανηγύρια Ανταμώματα

Τους καλοκαιρινούς μήνες ο Δήμος σε συνεργασία με πολιτιστικούς, αθλητικούς συλλόγους, αδελφότητες και άλλους φορείς διοργανώνει εκδηλώσεις.

River parties

Μεγάλη συμμετοχή από νέους του δήμου έχουν τα river parties που γίνονται στον Αχέροντα και στον Καλαμά και η μουσική έχει την τιμητική της.

Δήμος Σουθίου
www.paramythia.gr

Επιμέλεια Εντύπου:
Παναγιώτης Παππός

Οι φωτογραφίες
χρησιμοποιήθηκαν με την
ευγενική χορηγία των:

Ζιάγκος Κωνσταντίνος
Μηρέστας Νικόηλαος
Πασιάκος Μιχάηλης

Νοέμβριος 2012